

Çocuk Penceresi

– çiftci baba · 07 Mayıs 2017

ÇOCUK PENCERESİ

Toraman bir bakışla seyrederdik dört yanı
Bir yetim pozum kaldı çocuk penceresinde
Gülücükle yerinden oynatırdım devranı
Sevincim, nazım kaldı çocuk penceresinde

Ardımıza bakmadan nice kırdık, kırıştık
Maraton uzun sandık, kendimizle yarıştık
Beden kocaman oldu, saç sakala karıştık
Velâkin özüm kaldı çocuk penceresinde

Bir türlü bulamadık yeter denen durağı
Cüzdanlara dikildi insanlığın direği
Yaşam dediğimiz şey kirletirken yüreği
Nurani yüzüm kaldı çocuk penceresinde

Hep o safı gönülde kalmak idi niyetim
Yirmisinden sonrası kayboldu hürriyetim
Kervan çekmez hazinem, malım mülküm servetim
Koyunum kuzum kaldı çocuk penceresinde

Her saniye pervasız ömür satarken kervan
İlim kitaplarını terk etti artık irfan
Her nereye dokunsam iki mevsimlik insan
Baharım, yazım kaldı çocuk penceresinde

Madrabazlar aşk diye gösterirken deriyi
Daha kârlı zannettik ötelerden beriyi
Vidani pusulalar hep gösterdi geriyi
Kirpiğim gözüm kaldı çocuk penceresinde

Bir dünyamız var idi, sokak kadar ev kadar
İçindeki heyecan kaf dağında dev kadar
Huzurun tüm külfeti elli gram sev kadar
Lezzetim hazım kaldı çocuk penceresinde

Gün be gün çıkmazlarda basarken bizi cinnet
Kaçacak yer koymadı kuşattı arzu minnet
Çocuk gibi baksaydık, Dünya olurdu cennet
En güzel çözüm kaldı çocuk penceresinde

Ahmet Çiftci